

In nomine domini. Anno dominice incarnationis millesimo ducentesimo Quodringesimo. die dominico sed die decembri. Indictione quattuordecima. Exiit letipolastri
 iudicis monasterii et capituli de pilularioris obituaria nocte illius monasterii capituli. Inuestigavit nocturne ipsius monasterii ad masserium ad bene facienda ad melio
 randum et non ad peronandum ad infestandum et non ad dissegandam. Gulielmus de peyrolis. qui nunc habitat in vicine medioli i portacivis in parochia sancte marie ad orationem dñe
 vna vinea illius monasterii uicente ppe ipsum monasterium. Qui coherer amane et amer ipso dicti monasterii amont ece. Et tenore qd amodo manu usq; ad annos viginti primi
 debeat tenere laborum dictam terram nocte masserium. Dando solvendo ipi monasterio albus annis prime vementi in manu quolibet anno tunc parvem domib; fructibus
 qui erunt et nascent ipsa terra exceptis drapis et herba bonum de quib; non debet aliquid dare ipi monasterio. Et de vino debet dare medieratem ipi monasterio ab hodie
 in manu si habuerit apluistro uno dupni. si uero habuerit usq; ad plaustrum unu ul min. non debet dare in decima vini ipi monasterio. Et ite debet dare decima ipi mona
 stero de ratis. domib; aliis fructib; illius tre qui erunt ab hodie i ana usq; ad predictas annos viginti. Que potera omnia debet suis expensis tribere consignare ad ipsum
 monasterium ab incive medioli ubi uoluerit dñia abbatissa illius monasterii. Que potera omnia soluere et pttare debet tempore quo illi fructus colligent et recipiantur
 Cum omnib; expensis dampnis que sient et pdicas petendis exigentias. Itc si dico gulielmus plantalut ipsa vinea aliquas plantas qd omes brode et sciuatur ex
 sunt ipsius gulielmi. dum tam illas plantas non debet talliare ut remouere sed ea dimittit debet ipsa dn. Item debet possidaro ipsum terram circuiquaq; plan
 tare de cesp circaquaq; et retinere illa possata ullam cespum. Et que vinea non possit ei auferri p ipsum monasterium nec paluia alia psonam usque ad dictu emuni. nisi
 demu si ipse gulielmus decederet infra p emuni. quo casu possit illud monasteriu breditibus suis auferre et quib; omib; atendendis zohuandis in quolib; capituli p
 sit obligando omnia sua bona pign. pdictus gulielmus supm pte gnu. Recipient ad parvem dicti monasterii capituli ipsius monasterii. actu mbracio noue comuni
 medioli. Intuent ibi testes Rogerius filius anselmi burri. Croto fili gda nobis d pscina d deo. bono plo qdam ppi d tangano. omes ciuis medioli.

Ego albus fili qdam fci arte ciuis medioli purobie da marcellini noct. traddi ppe.
 Morlito 2 (150)

(821) S. adras

In nomine domini anno dominice incarnationis millesimo ducentesimo quodraginta die dominico sed die decembr. Indictione quattuordecima. Ex eius letat palastri
 sibi monasterii et capituli de paluatoris et lucu acce note illius monasterii et capituli. Inve[n]tum nomine ipsius monasterii ad masserium ad bene facienda ad melio
 randum et no[n] ad peiorandum ad inse[gu]ndum et no[n] ad disseg[ua]ndum. Gulielmus de seyrolles qui nunc habitat in civitate medioli i fortac[i]on in parochia de marie ad arcu[m]. D[omi]n[u]s
 ipsius vinea illius monasterii uicente p[ro]p[ter]e ipsius monasteriu[m]. Cu[m] coherer amane et amor ipso dicti monasterii amonit e[st]. Et tenore q[ua]d amodo manu usq[ue] ad annos viginti p[ro]ximes
 debeat tenere laborum dicam terram note masserium. Dando soliendo ipsius monasterio aliis annis prime vementis in manu quolibet anno tria p[ro]p[ter]e d[omi]ni fructibus
 qui erunt et nascuntur in ea terra exceptis tristis et erba bovin de quibus no[n] debet aliquid dare ipsius monasterio. Et de vino debet dare medietatem ipsius monasterio ab hodie
 in manu p[ro]p[ter]e habuerit apluistro uno sup[er]i. si uero habuerit usq[ue] ad plaustrum unu[m] vel min. no[n] debet dare in decima vini ipsius monasterio. Et ite debet dare decima ipsius mona
 stero de tristis, d[omi]ni alijs fructibus illius etre qui erunt ab hodie et manu usq[ue] ad predictos annos viginti. Que p[er]lera omnia debet p[ro]p[ter]e expensis tribuere et consignare ad ipsius
 monasterium at in civitate medioli ubi uoluerit d[omi]na abbatissa illius monasterii. Que p[er]lera omnia soluere et p[er]stat debet tempore quo illi fructus colligent et p[er]spiciuntur.
 Quo omnibus expensis dampnis que sicut p[ro]p[ter]e p[re]dictis petendis et exigentibus. It[em] si deinceps gulielmus planctatur in ipsa vinea aliquas plantas q[ui] omes brode, p[er]saluator et ea
 sunt ipsius gulielmi. dum tam illas plantas no[n] debet talliare ut remouere sed et dimittit debet ipsa e[st]. Item debet aposadaro ipsius terram circuiquaque, plan
 tare de cesp[er]a circuiquaque et retinere illa fossata ullam cesp[er]am. Et que vinea no[n] possit ei auferri p[ro]p[ter]e monasteriu[m] nec paluia alia p[er]sonam usque ad dictu[m] enim. nisi
 deinceps si ipse gulielmus decederet infra ipsius terminu[m]. quo casu possit illud monasteriu[m] hereditibus suis auferri p[ro]p[ter]e quibus omnibus atendenda obsequanda in quibus capitulis ipsius
 sit obligando omnia sua bona p[re]g[ra]ta. predictus gulielmus sup[er]misca p[ro]p[ter]e exi. Recipient ad partem dicti monasterii capituli ipsius monasterii. Actu in broloeto novo comune
 medioli. Interuenient ibi testes Rogerius filius anselmi burri, Orto filii gaudu[m] nob[is] d[omi]ni p[er]petu[us] et tangano. omes eius medioli.

Ego alterus filius gaudu[m] fortarete cuius medioli juro die sa marcellini nat. tradidi ipse p[ro]p[ter]e.

Morleio 2 (150)

